oleme vaesed ja jääme veel vaesemaks, kui me ei õpi oskuslikumalt töötama, ratsionaalsemalt majandama. „Eesti kuld on Eesti töö". Aga see kuld on veel suuresti segatud maakide, liiva ja mullaga. Teda on vaja veel väsimatult ning põhjalikult puhastada, pesta ja sõeluda, vormida ja poleerida. Meie kõikide kohus on teha seda rahvuslikku kultuurtööd suurema anduvuse ja hoolega. Meie kõrgeväärtuslikus töös peitub kogu meie rahvuse tulevik.

# IV. Tööoluд Eestis 1932.

*Kirjutanud dr. h. c.* ***M. Martna.***

## 1. Tööpuudus ja hädaabitööd.

Nagu kogu maailmas, nii oli järjest kasvava majandusliku kriisi, ettevõtete töö vähenemise ning tööliste vallandamise tagajärjel ka Eestis tööpuudus põlevamaid päevaküsimusi, mis nõudis ja nõuab paremat ja kaugemaleküündivat lahendust.

See on Eestis mõnes suhtes koguni põlevam kui paljudes teistes riikides, sest et meil senini puudub niihästi seaduslik tööpuuduse vastu kindlustus (nagu näit. Inglismaal) kui ka iga muu seaduslik tööpuuduse all kannatajate abistamine. Hädaabitööde krediitide määramine oleneb iga aasta uuesti Riigikogust ja senini on hädaabitööde algus ikka nõnda südatalvele veninud, et seegi abi, mis osa tööpuuduse all kannatajaist sel viisil sai, niivõrra hilistus, et töötud olid senini alatoitluse ja pikalise nälja tõttu üdini välja kurnatud, kokku varisemas. Teedeminister, kelle valdkonda hädaabitööd kuuluvad,



Eesti kroonika 1932 , lk. 74